

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie siódme:

8. Czy turecki obywatel posiadający status prawny zgodnie z art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 może powoływać się na szczególną ochronę przed wydaleniem wyrażoną w art. 28 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE?

Zakładając utrzymanie statusu prawnego według art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 (w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub pytanie drugie oraz odpowiedzi przeczącej na pytania trzecie i czwarte) nasuwa się nadal pytanie:

9. Czy liczne mniejszej wagi czyny zabronione (zasadniczo przestępstwa przeciw mieniu), które uwzględniając je same w sobie nie są wystarczające, by wykazać rzeczywiste i dostatecznie poważne zagrożenie porządku publicznego związanego z podstawowym interesem społeczeństwa, mogą usprawiedliwić wydalenie na podstawie ich dużej ilości, jeśli należy się liczyć z dalszymi czynami zabronionymi a w takich samych okolicznościach nie podejmuje się żadnych działań wobec obywateli niemieckich?

(¹) Dz.U. L 293, str. 4

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 21 sierpnia 2006 r. — Gerhard Schultz-Hoff przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawa C-350/06)

(2006/C 281/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerhard Schultz-Hoff.

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Bund.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE (¹) (identyczny z art. 7 dyrektywy 93/104/WE) należy interpretować w ten sposób, że pracownikowi przysługuje w każdym wypadku coroczny płatny urlop w minimalnym wymiarze co najmniej czterech tygodni, [oraz że] urlop niewykorzystany przez pracownika w danym roku urlopowym w szczególności z powodu choroby jest udzielany w terminie późniejszym, czy też ustawodawstwo krajowe lub praktyka krajowa

mogą przewidywać, że prawo do corocznego płatnego urlopu wygasa, jeżeli w danym roku urlopowym, przed udzieleniem urlopu, pracownik stał się niezdolny do pracy z powodu choroby i nie odzyskał zdolności do pracy przed upływem roku urlopowego lub przewidzianego w ustawie, układzie zbiorowym bądź umowie okresu uprawniającego do przeniesienia urlopu?

- 2) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku rozwiązania stosunku pracy pracownik w każdym wypadku ma roszczenie o świadczenie pieniężne w zamian za przysługujący mu i niewykorzystany urlop (ekwiwalent pieniężny), czy też ustawodawstwo krajowe lub praktyka krajowa mogą przewidywać, że pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny, jeżeli przed upływem roku urlopowego lub przypadającego po nim okresu uprawniającego do przeniesienia urlopu pracownik stał się niezdolny do pracy z powodu choroby lub po rozwiązaniu stosunku pracy otrzymywał rentę ze względu na obniżoną zdolność do pracy lub inwalidztwo?
- 3) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzących na pytania pierwsze i drugie:

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że warunkiem powstania prawa do corocznego urlopu lub ekwiwalentu pieniężnego jest to aby w ciągu roku urlopowego pracownik rzeczywiście świadczył pracę, czy też prawo to powstaje także w przypadku usprawiedliwionej nieobecności (z powodu choroby) lub nieusprawiedliwionej nieobecności w trakcie całego roku urlopowego?

(¹) Dz. U. L 299, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Brigitte Bosmann przeciwko Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen

(Sprawa C-352/06)

(2006/C 281/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Brigitte Bosmann.

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen.